



Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci
OIB 77561654785

Poslovni broj: P-220/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima po sucu Ivanu Katičiću kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Antuna Hoba iz Vinkovaca, Diljevo naselje 10, OIB: 32402902045, zastupan po punomoćniku Hani Lukić Hob, odvjetnici u Vinkovcima, protiv tuženika Hrvatska poštanska banka d.d., Jurišićeva 4, Zagreb, OIB: 87939104217, zastupan po punomoćniku Jurici Barbariću, odvjetniku u Vinkovcima, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne rasprave 30. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika Katarine Posavčić, odvjetničke vježbenice u uredu punomoćnika tuženika, 8. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnim i bez pravnog učinka nepoštene ugovorne odredbe o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva iz ugovora o kreditu sklopljenih između tužitelja i tuženika, i to:

- Ugovora o kreditu br. 9911027667 od 16.05.2011.g., t.6. koja glasi: „Naknada: za obradu kreditnog zahtjeva iznosi 2,3% od iznosa odobrenog kredita sukladno t.8. Općih uvjeta.“,
- Ugovora o kreditu br. 9914617285 od 11.6.2013.g., t.7. koja glasi: „Za obradu kreditnog zahtjeva Banka obračunava i naplaćuje naknadu u visini od 1,25% od iznosa odobrenog kredita sukladno Uvjetima.“,
- Ugovora o kreditu br. 9916135030 od 24.2.2015.g., t.7. koja glasi: „Za obradu kreditnog zahtjeva Banka obračunava i naplaćuje naknadu u visini od 0,40 % od iznosa odobrenog kredita sukladno Uvjetima.“.

II. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d. Zagreb, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217, da tužitelju Antunu Hob iz Vinkovaca, Diljevo naselje 10, OIB: 32402902045, isplati iznos od 115,84 eura (slovima: stopetnaest eura i osamdesetčetiri centa), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na iznos od 52,86 eura od 17. svibnja 2011. do isplate, na iznos od 41,48 eura od 13. lipnja 2013. do isplate, a na iznos od 21,50 eura od 27. veljače 2015. do isplate, i to do 31. srpnja 2015. po kamatnoj stopi u visini eskontne stope HNB-a važeće posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim

društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3%, a od 1. siječnja 2023. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d. Zagreb, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217, da tužitelju Antunu Hob iz Vinkovaca, Diljevo naselje 10, OIB: 32402902045, nadoknadi prouzročene parnične troškove u iznosu od 318,27 eura (slovima: tristoosamnaest eura i dvadesetsedam centi), sa zateznim kamatama, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude tj. od 8. listopada 2026. do isplate, prema kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 7. travnja 2026. podnio tužbu u kojoj navodi da je s tuženikom sklopio tri Ugovora kreditu, i to: Ugovor br. 9911027667 od 16. svibnja 2011. na iznos od 2.350,00 eura, s rokom otplate na 36 mjeseci, uz naknadu za obradu kredita od 2,3 % po točki 6. Ugovora, Ugovor br. 9914617285 od 11. lipnja 2013. na iznos od 25.000,00 HRK, s rokom otplate na 48 mjeseci, uz naknadu za obradu kredita od 1,25 % po točki 7. Ugovora i Ugovor br. 9916135030 od 24. veljače 2015. na iznos od 40.500,00 HRK, s rokom otplate na 84 mjeseca, uz naknadu za obradu kredita od 0,40 % po točki 7. Ugovora.

1.1. Navodi da su predmetni ugovori o kreditu sklopljeni prema unaprijed otisnutom sadržaju pripremljenom od strane tuženika, kao jače/dominantne ugovorne strane, a tužitelj ni na koji način nije bio u mogućnosti utjecati na sadržaj ugovora, niti pojedinačno pregovarati o pojedinim ugovornim odredbama.

1.2. Navodi da prema odredbi članka 81. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Tuženik je u navedene ugovore o kreditu ugradio odredbu (točka 6. ili točka 7.) kojom je određena naknada za obradu kreditnog zahtjeva u određenom postotku od iznosa kredita (koja se naplaćuje jednokratno prije isplate kredita, sve prema Općim uvjetima tuženika). Iz navedene odredbe Ugovora o kreditu nije vidljivo na što se ova naknada odnosi i od kojih se troškova sastoji te zašto je određena baš u tom iznosu (postotku od iznosa kredita). Navodi da se očito radi o jednostranoj odluci tuženika o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, niti je tužiteljica mogla utjecati na sadržaj navedene ugovorne odredbe. Takav način određivanja naknade potpuno je netransparentan za tužiteljicu kao potrošača, što je prouzročilo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Stoga je takva ugovorna odredba protivna načelu savjesnosti i poštenja i posljedično ništetna. Također navodi da tuženik prije zaključenja predmetnog Ugovora o kreditu nije u cijelosti informirao tužitelja kao potrošača o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na

potpunoj obavijesti, što je također imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

1.3. Tužitelj također navodi da je temeljem nepoštene – nišetne ugovorne odredbe Ugovora o kreditu o jednokratnoj naknadi za obradu kredita, tuženik odmah na dan plasiranja svakog pojedinog kredita naplatio od tužitelja naknade u ukupnom iznosu od 115,84 eura, i to: po kreditu br. 9911027667 u iznosu od 398,30 kuna, dana 16.5.2011., što iznosi 52,86 eura, po kreditu br. 9914617285 u iznosu od 312,50 kuna, dana 12.6.2013., što iznosi 41,48 eura i po kreditu br. 9916135030 u iznosu od 162,00 kuna, dana 26.2.2015., što iznosi 21,50 eura.

1.4. Tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi nišetnom odredbe ugovora o kreditu kojima je ugovorena predmetna naknada, te naložiti tuženiku da isplati tužitelju iznos koji je naplatio temeljem navedene odredbe ugovora o kreditu.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor zastare, te prigovara naznačenoj vrijednosti spora.

2.1. Također u cijelosti osporava osnovanost tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva. Navodi da odredbe o naknadama u ugovorima o kreditu jasno propisuju obvezu tužitelja na plaćanje naknada povezanih sa sklapanjem i realizacijom kredita, pri čemu su iznosi tih naknada jasno i razumljivo izraženi u postotku odnosno odredivom novčanom iznosu. Navedene odredbe u ugovorima su jasno postavljene i smještene na vidljivo mjesto, bez dodatnih uvjeta sadržanih u posebnim odredbama pisanima manjim slovima ili skrivenih u fusnotama. Postojanje i naplata takvih naknada u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora predstavljali su uobičajenu praksu kreditnih institucija, a tužitelj je u svakom trenutku bio slobodan pregovarati s tuženikom o uvjetima kreditiranja, uključujući i visinu te način obračuna predmetnih naknada.

2.2. Tuženik navodi da tužitelj nije potkrijepio niti jednim dokazom tvrdnju da se o spornim ugovornim odredbama nije pojedinačno pregovaralo, niti je dokazao da se radilo o formularnim ili tipskim ugovorima na čiji sadržaj nije mogao utjecati. Svi ugovori o potrošačkom kreditu koje tuženik sklapa ili je sklopio s korisnicima kredita prilagođeni su individualnim okolnostima pojedinog korisnika. Stoga se ugovori o kreditu razlikuju prema ključnim elementima kao što su kamatna stopa, iznos glavnice, rok otplate, instrumenti osiguranja te druge ugovorne odredbe, uključujući i naknade. Isto tako, tužitelj je u svakom trenutku imao mogućnost odabrati drugi model kreditiranja dostupan na tržištu u relevantnom razdoblju.

3. Očitujući se na navode iz odgovara na tužbu, tužitelj navodi da se o predmetnoj ugovornoj odredbi i visini naknade nije pojedinačno pregovaralo, te da se radi o jednostranoj odluci tuženika. Također osporava prigovor zastare i prigovor koji se odnosi na označenu vrijednost predmeta spora.

4. Na pripremnom ročištu od 3. rujna 2026. tuženik je učinio nespornim iznos naplaćene naknade.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao dopis tuženika (stranica 6. spisa), ugovore o kreditu (stranica 7.-14. spisa), te je saslušao tužitelja.

6. Na temelju ocjene provedenih dokaza sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje u tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

7. Tijekom postupka nije sporno da su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o kreditu broj: 9911027667 od 16. svibnja 2011. na iznos od 2.350,00 eura, s rokom

otplate na 36 mjeseci, te da je točkom 6. ugovora ugovorena naknada za obradu kredita od 2,3 %, Ugovor o kreditu broj: 9914617285 od 11. lipnja 2013. na iznos od 25.000,00 kuna, s rokom otplate na 48 mjeseci, te da je točkom 7. ugovorena naknada za obradu kredita od 1,25 %, Ugovor broj: 9916135030 od 24. veljače 2015. na iznos od 40.500,00 kuna, s rokom otplate na 84 mjeseca, te da je točkom 7. ugovorena naknada za obradu kredita od 0,40 %.

7.1. Također nije sporno da je po kreditu broj: 9911027667 naplaćena naknada u iznosu od 52,86 eura dana 16. svibnja 2011., po kreditu broj: 9914617285 u iznosu od 41,48 eura dana 12. lipnja 2013. i po kreditu broj: 9916135030 u iznosu od 21,50 eura dana 26. veljače 2015.

8. Sporno je da li su ništetne odredbe ugovora o kreditu temeljem kojih je tužitelju naplaćena jednokratna naknada, te je sporno je li nastupila zastara tužiteljevog potraživanja.

9. Saslušan u svojstvu parnične stranke tužitelj je naveo da je kod tuženika podigao tri kredita i to iz razloga adaptacije stana odnosno uvođenja grijanja, ugradnje stolarije te postavljanja fasade. Naveo je da kada je došao u banku rekao je koliki iznos kredita mu je potreban, te je pročitao ugovore i jedino mu je bilo bitno koliko iznosi rata kredita, odnosno da li će moći otplaćivati rate. U banci mu nisu posebno objašnjavali da je u ugovor unesena odredba o plaćanju naknade te je ovo vidio tek kada je čitao ugovor, međutim iz ugovora nije bilo vidljivo kolika bi ta naknada iznosila, a njemu je jedino bilo bitno da on ne mora ništa platiti banci u gotovini. Naveo je da kada mu je isplaćen kredit da je primijetio da mu je isplaćen manji iznos od ugovorenog te je otišao u banku gdje mu je rečeno da je za taj iznos naplaćena naknada i da to tako mora biti. Naveo je da on nije mogao utjecati na odredbu o plaćanju naknade, te da je ugovor sastavila banka i njegovo je bilo samo da ga potpiše. Naveo je da on nije mogao utjecati na odredbu o plaćanju naknade te se radilo o uobičajenom ugovoru za kredit kakve su tada banke imale. Naveo je da je novac od kredita potrošio za renoviranje stana u kojem živi sa obitelji, te da u to vrijeme nije imao otvoren obrt niti je bio član trgovačkog društva.

10. Saslušanjem tužitelja utvrđeno je da je ugovore o kreditu sastavila banka i da je u njima bila određena naknada o kojoj tužitelj nije mogao pregovarati. Utvrđeno je da je iznos naknade određen u postotkom u odnosu na iznos kredita, te da tužitelj nije bio upoznat koliki je iznos naknade.

11. Odredbom članka 96. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj: 79/07., dalje u tekstu: ZZZP/07) i odredbom članka 49. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj: 41/14., dalje u tekstu: ZZZP/14) propisano je da ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Stavkom 2. navedenih članaka propisano je da se smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Nadalje stavkom 4. istih članaka propisano je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

12. Odredbom članka 102. stavka 1. ZZZP/07 i članka 55. stavka 1. ZZZP/14 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništetna.

13. Slijedom navedenog, na tuženiku je teret dokazivanja da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o naknadi za obradu kredita i visini te naknade. Međutim,

tijekom ovog postupka tuženik to nije dokazao, već iz predmetnih odredbi Ugovora o kreditu proizlazi da se radi o standardnoj stipulaciji ugovora koja sadrži odredbu prema kojoj se tužitelj obvezuje prilikom isplate kredita platiti banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva koja je određena u postotku od iznosa kredita.

14. Sukladno odredbi članka 295. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23., dalje u tekstu: ZOO) opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koji jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formalnom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva.

15. Slijedom toga, o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja koji su sadržani u samom ugovoru, po prirodi stvari i ne može se pojedinačno pregovarati, a što znači da se nije moglo niti pojedinačno pregovarati o spornoj odredbi Ugovora.

16. Nadalje, sud prihvaća da je prilikom obrade zahtjeva i odobravanja kredita tuženik imao određene troškove, koji se "pokrivaju" tom naknadom. Sama činjenica da je naknada za obradu zahtjeva i odobravanje kredita određena u postotku od odobrenog iznosa kredita, što znači da korisnici kredita kojima je odobren veći iznos kredita plaćaju višu naknadu, govori u prilog tome da tako ugovorenom naknadom za obradu zahtjeva i odobravanje kredita nisu „pokriveni“ stvarni troškovi koje je tuženik imao pri obradi svakog pojedinog zahtjeva i odobravanja kredita. Naprotiv da su zaista ugovorenim naknadama za obradu zahtjeva i odobravanje kredita "pokriveni", odnosno plaćeni stvarni troškovi, tada bi ta naknada bila ugovorena u nominalnom iznosu, a ne u postotku od odobrenog iznosa kredita.

17. Budući iz provedenih dokaza proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu pripremila banka, odnosno da se radi o tipskom ugovoru, to je očito da se o odredbama tog ugovora nije pojedinačno pregovaralo, a niti je tužitelj mogao pojedinačno pregovarati. Obzirom je tužitelj na temelju odredbi kojima je ugovorena naknada platio tuženiku naknadu za obradu kredita u iznosu kako je to ranije navedeno, to je očito da su iste prouzročile značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača - tužitelja, a što znači da su navedene odredbe Ugovora nepoštene, temeljem odredbe članka 96. stavak 1. ZZP/07, i članka 49. stavka 1. ZZP/14 te ništetne u smislu članka 102. stavak 1. ZZP/07 i članka 55. stavka 1. ZZP/14.

18. Tijekom postupka je utvrđeno da tužitelj ima status potrošača. Naime, prema odredbi članka 3. točke 1. ZZP/07 i članka 5. stavka 1. ZZP/14 određeno je da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti.

18.1. Uvidom u zaključene ugovore o kreditu i saslušanjem tužitelja utvrđeno je da je ugovore tužitelj zaključio kao fizička osoba i da je novac od kredita potrošio za renoviranje stana.

18.2. Obzirom na navedeno, stav je suda da tužitelju pripada pravo na pravnu zaštitu temeljem Zakona o zaštiti potrošača i to iz razloga jer njegovo svojstvo potrošača proizlazi iz samih odredbi zaključenog ugovora o kreditu, iz kojeg je vidljivo da se radi o nenamjenskim kreditima, a saslušanjem tužitelja je utvrđeno da je novac od kredita potrošio za renoviranje stana u kojem živi sa obitelji. Slijedom toga, namjena kredita nije bila za nikakve poslovne, obrtničke ili druge namjene, a tuženik tijekom postupka nije niti pokušavao dokazivati drugačije.

19. Slijedom navedenoga, sud je prihvatio tužbeni zahtjev i utvrdio da su ništetne odredbe predmetnih ugovora o kreditu kojima je ugovoreno plaćanje naknade za obradu kreditnog zahtjeva.

20. Kako su navedene odredbe Ugovora o kreditu ništetne, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, te je sukladno članku 323. ZOO tuženik dužan vratiti tužitelju ono što je primio po osnovi koja je utvrđena ništetnom.

21. Među strankama nije sporno da je tuženik na ime naknade za obradu kredita od tužitelja naplatio dana 16. svibnja 2011. iznos od 52,86 eura, dana 12. lipnja 2013. iznos od 41,48 eura i dana 26. veljače 2015. iznos od 21,50 eura.

22. Prigovor zastare je neosnovan, jer je člankom 328. ZOO propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, pa ne može zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti dijela ugovora o kreditu.

22.1. Vezano za zahtjev za isplatu, treba navesti da se radi o restitucijskom zahtjevu te je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020 prema kojem zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora ili pojedinih njegovih odredbi, a što je u konkretnom slučaju dan pravomoćnosti ove presude.

23. Tužitelju na dosuđeni iznos pripadaju zatezne kamate temeljem članka 1115. ZOO od dana stjecanja (naplate naknade), jer je tuženik bio nepošten pa je obvezan platiti zatezne kamate od sljedećeg dana nakon što je naplatio svaki pojedini iznos naknade. Visina stope zakonske zatezne kamate dosuđena je sukladno članku 29. stavak 2. ZOO.

24. Vezano za vrijednost predmeta spora, treba navesti da je tužitelj u tužbi odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 415,84 eura. Nadalje, tužitelj je u ovom predmetu postavio dva tužbena zahtjeva, i to deklaratorni zahtjev kojim traži da sud utvrdi ništetnost odredbi ugovora o kreditu i kondemnatorni zahtjev kojim traži isplatu novčanog iznosa naplaćenog na ime naknade za obradu kredita. U situaciji kada je deklaratorni zahtjev istaknut uz tužbeni zahtjev na činidbu koji treba poslužiti samo za ocjenu osnovanosti zahtjeva za činidbu, on se ne uzima u obzir pri utvrđivanju vrijednosti predmeta spora, već se vrijednost predmeta spora u tom slučaju određuje samo prema novčanom potraživanju iz zahtjeva za isplatu (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama Rev-374/2013-3 od 6. prosinca 2017., Rev-x-155/2010-2 od 30. lipnja 2010. Rev-214/2002-2 od 11. ožujka 2003. i druge).

24.1. Dakle, u ovom konkretnom slučaju deklaratorni zahtjev na utvrđenje ništetnosti i da su bez pravnog učinka odredbe ugovora o kreditu kojima je ugovorne plaćanje naknade za obradu kredita služi samo za ocjenu osnovanosti zahtjeva za isplatu iznosa od ukupno 115,84 eura koji je tužitelj isplatio tuženiku po osnovi tih ništetnih ugovornih odredbi i koji iznos je stoga tuženik obvezan platiti tužitelju. Radi navedenog sud je na pripremnom ročištu od 3. rujna 2026. odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 115,84 eura, temeljem odredbe članka 40. stavka 3. ZPP.

25. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 5., članka 155. i članka 164. ZPP-a, te kako je tužitelj uspio u cijelosti u sporu, to mu je tuženik dužan naknaditi trošak postupka.

26. Sud je tužitelju priznao trošak za sastav zahtjeva za dostavom dokumentacije u vrijednosti od 25 bodova, sukladno Tbr. 36. točki 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23, dalje u tekstu: Tarifa), za sastav tužbe u vrijednosti od 25 bodova sukladno Tbr. 7. točki 1. Tarife, za sastav podneska od 5. lipnja 2026. u vrijednosti od 25 bodova sukladno Tbr. 8. točki 1. Tarife, za zastupanje na ročištima od 3. rujna 2026. i 30. rujna 2026. u vrijednosti 25 bodova za svako ročište sukladno Tbr. 9. točki 1. Tarife, za pristup ročištu za objavu presude u vrijednosti od 12,5 bodova sukladno Tbr. 9. točki 3. Tarife, odnosno ukupno 137,5 bodova. Kada se vrijednost boda pomnoži sa 2,00 eura sukladno Tbr. 54. Tarife dobije se iznos od 275,00 eura. Tužitelju pripada trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 13,27 eura i presudu u iznosu od 30,00 eura, odnosno ukupno 318,27 eura.

27. Na dosuđeni trošak tužitelju pripadaju zatezne kamate od presuđenja, sukladno članku 151. stavku 3. ZPP.

28. Zahtjev tuženika za naknadom parničnih troškova je odbijen temeljem članka 154. stavak 1. ZPP.

29. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Vinkovcima 8. listopada 2026.

Sudac:
Ivan Katičić



UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana prijema ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje županijski sud.

DOSTAVITI:

1. Odvjetnica Hana Lukić Hob, B. Jelačića 12, 32100 Vinkovci – pun. tužitelja
2. Odvjetnik Jurica Barbarić, M. A. Reljkovića 4, 32100 Vinkovci – pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-5a315**

Kontrolni broj: **0e82d-61bd6-7cd56**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.